

paa, at netop Socialdemokraterne søge at bevare Arbejdet i vort eget Land, saaledes at det danske Arbejde kan blive udført af danske Arbejdere.

Det er min Overbevisning, at vi burde gaa til at bygge vore Lokomotiver og øvrige Materiel her i vort Land; og nu, da vi have saa stor en Udvikling af Jernbanerne, ikke alene Statsbaner, men ogsaa Privatbaner, forekommer det mig, at der meget godt her kunde være et Marked for Lokomotiver, som byggedes paa danske Fabrikker. I Aar f. Eks. er der paa Finansloven forlangt en Bevilling paa 3,874,000 Kr. til rullende Materiel, og af dette Beløb skal der anvendes 973,000 Kr. til Bygning af forskellige Slags Lokomotiver. Denne Sag har været ført frem adskillige Gange, men hidtil uden Held. For øvrigt kan jeg oplyse, at vi have bygget enkelte Lokomotiver her. Saaledes har den nedlagte Fabrik „Vulcan“ i Maribo bygget nogle Rangerlokomotiver. Men der er ogsaa her i Landet bygget store og udmærkede Lokomotiver til de danske Statsbaner. Jeg kan saaledes oplyse, at Firmaet Burmeister & Wain havde til Udstillingen i 1872 bygget to Lokomotiver, som Staten købte, og det er meddelt mig, at disse to Lokomotiver ere de bedste, Staten nogen Sinde har ejet, at de ere blevne brugte i en lang Aarrække og maaske bruges den Dag i Dag og er blevne berømmedesom ganske fortrinligt Arbejde. De Folk, som have repareret dem, og de, som have kørt med dem, have udtalt for mig, at det var de bedste Lokomotiver, Staten nogen Sinde havde haft, og dem, der havde kostet mindst i Reparationer. Derfor forekommer det mig, at vi bør gaa til selv at bygge disse Lokomotiver, hvorved vi bevare dette Arbejde for dansk Industri og danske Arbejdere.

Til Slutning vil jeg blot sige et Par Ord om Socialdemokraternes Stilling vedrørende en Køretunnel under Banen ved Nykøbing paa Falster. Der foreslaas bevilget hertil et Beløb af 20,000 Kroner. Men skal der anlægges en Køretunnel dernede, og skal Nykøbing By betale det øvrige Beløb, det vilde kræve, bliver det et meget stort Beløb, der her vil blive paaalignet Nykøbing, maaske henimod 100,000 Kr. Det vil nemlig ikke alene dreje sig om Tunnelens Indretning, men ogsaa om Anlæg af kostbare Veje, og det vil dreje sig om Tunnelens Drift, idet det er ret rimeligt, at man maa anvende nogen Bekostning for at kunne holde Tunnelen tør, da den vil komme til at ligge meget lavt,

saa at der muligvis maa en Pumpe til. Det forekommer mig, at Staten godt kunde stille sig mere velvilligt og bære en større Part af Byrderne, end der er Tale om her. Men naar vi Socialdemokrater have forlangt at overveje vor Stilling indtil 3die Behandling, er det, fordi den højtærede Minister har fremsat en Tanke, der synes meget tiltalende. Det er den, at man for denne Bys Vedkommende kunde faa en Lov om en Værdibeskatning, idet der muligvis paa de Bygninger og Grunde osv., som ville faa Fordel af, at dette Anlæg bliver gennemført, da de derved stige i Værdi, kunde paalignes en Værdistigningskat. Hvis det var muligt at ordne Sagen paa den Maade, vilde jeg anse det for heldigt, og derfor er det, vi have taget Henstand med at træffe Bestemmelse om denne Sag indtil 3die Behandling.

Martin Madsen Halsted: Det Spørgsmaal, jeg vil knytte nogle Bemærkninger til, er det af et Mindretal stillede Ændringsforslag om en Bevilling af 300,000 Kr. til Husleje- og Opholdstillæg til Funktionærer ved Jernbanerne, ansatte i 12te, 13de og 14de Lønningsklasse. Jeg stemte i Fjor for et lignende Forslag, fordi jeg ansaa disse Funktionærers Lønninger for at være for lave, for at tilkendegive Regeringen, at den maatte prøve paa at faa bragt Aligment mellem disse Hovedklasser af Statsfunktionærer, og for at formaa den til at tage Sagen op. Det var mine Hovedgrunde. De ere ikke længere til Stede, thi Regeringen har nu taget Sagen op til Overvejelse, idet den har nedsat en Kommission til at prøve at tilvejebringe de Oplysninger, som efter min Mening ere absolut nødvendige, hvis vi ikke skulle blive ved at skabe Mulighed for, at snart den ene, snart den anden Klasse af Funktionærer kommer og beklager sig over, at den ikke er stillet lige med de andre, saa at det bliver en evig Svikmølle. Det er det samme, som naar man hævder, at Statens Funktionærer i det mindste bør lønnes lige saa godt som den private Bedrifts Arbejdere, og man saa, naar man har faaet det bragt op dertil, siger til den private Bedrifts Arbejdere: Nu have I mindre end Statens Arbejdere, I maa have mere, thi Statens Arbejdere ere jo faste og have Ret til Pension. Efter at man derpaa har faaet Arbejdslønnen i den private Bedrift sat op, gaar man igen til Staten og siger: Der kunne I se, den private Bedrifts Arbejdere have alligevel mere. Det er en Svikmølle,